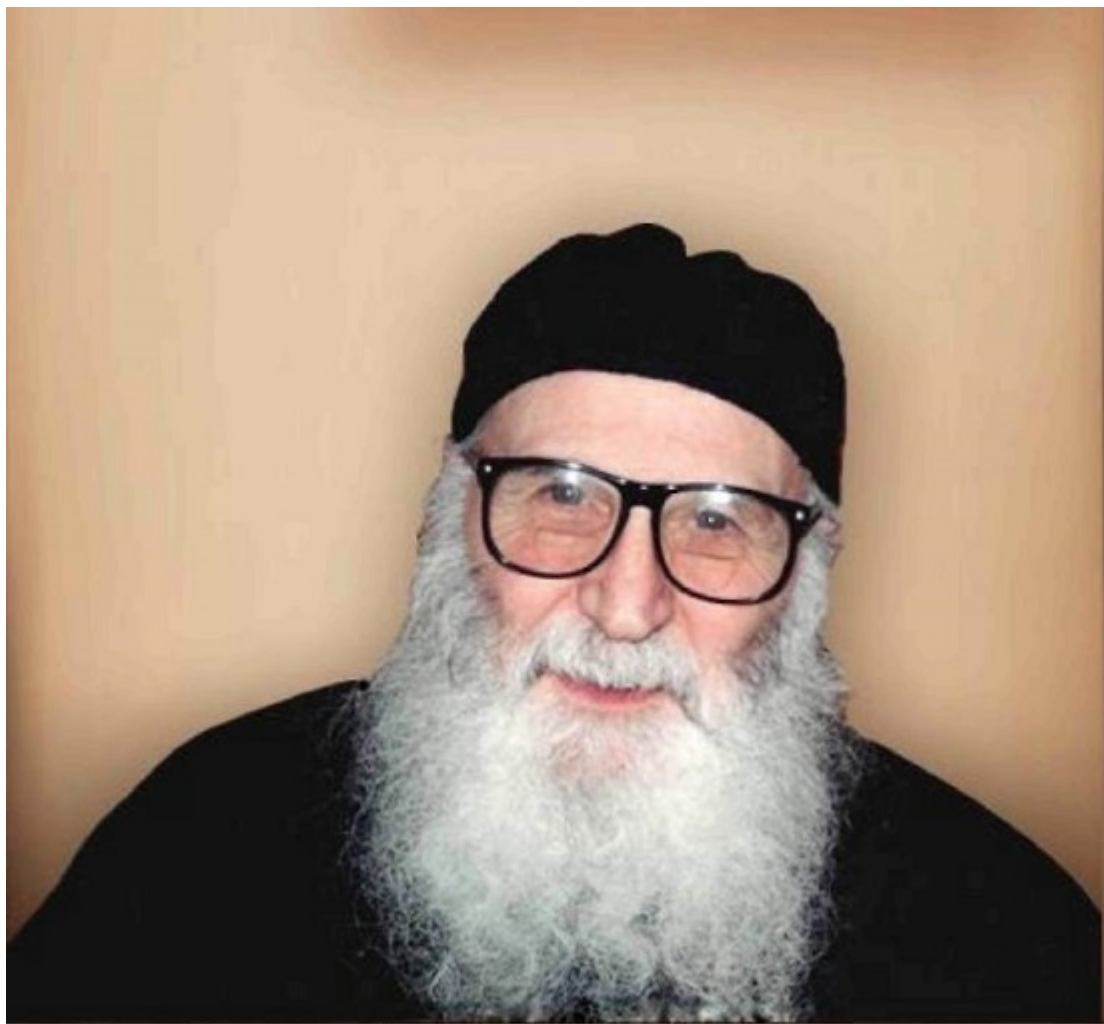

«Ταπεινή ικεσία ποιμένος ψυχών» (Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Βίττης)

/ [Πεμπουσία](#)

«Εσύ (Κύριε) ο ίδιος εναποτέθηκες στα ακάθαρτα και βέβηλα μου χέρια ως “παρακαταθήκη”, για να σε διαφυλάξω αλώβητον ως την φρικτή ημέρα της Λογοδοσίας. Στην παρακαταθήκη αυτή περιλαμβάνεται και το Σώμα, του οποίου θεία κεφαλή είσαι Εσύ, δηλαδή η Εκκλησία σου, στο πρόσωπο της μικρής Ποίμνης, που μου εμπιστευόσουν... Με τα μάτια της ψυχής μου και από ό,τι τυχόν ξέρω ή μαθαίνω, βλέπω την Ποίμνη Σου περιτριγυρισμένη από λύκους διψασμένους για αίμα, κυριαρχημένους από άγρια βουλιμία να καταβροχθίσουν ψυχές. Βλέπω μεταμφιεσμένους σε πρόβατα θανάσιμους εχθρούς των προβάτων Σου, που θέλουν να τα απομυζήσουν. Βλέπω τους θρασείς “κλέπτας”, που έρχονται να “αρπάσωσι”, να “θύσωσι”, να “απολέσωσι”...

Μή μπορώντας όμως να κάνω τίποτε άλλο, κράζω. Κύριε, κράζω με όλη τη δύναμη της ασθενικής μου φωνής: Βοήθεια, Κύριε! Βοήθεια! Κλέφτες στο μαντρί! Λύκοι στο κοπάδι με αιμοβόρα διάθεση! Φωνάζω σε Σένα τον μόνον Αρχιποίμενα, γιατί ξέρω και την απέραντη στοργή Σου για κάθε πρόβατο προσωπικά και την άπειρη δύναμή Σου να συμπαρασταθής σ' αυτά και στις δυσκολίες τους και στους πειρασμούς τους. Κράζω έτσι δεμένος, που είμαι, με καταματωμένη και κουρελιασμένη την καρδιά μου, με πλημμυρισμένα από δάκρυα τα μάτια μου, με φωνή, που την αλλοιώνουν ασυγκράτητοι λυγμοί. Κύριε, προστάτευσε την Ποίμνη Σου!».

Πηγή: † Αρχιμ. Ευσεβίου Βίττη, αναφορά στον αγώνα του και την μαρτυρία του (1927-2009), έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2011.